

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 mai 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 12 decembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, declarat de către avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului

Deșan Andrian.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.11.2017 - 12.12.2017;

2. Instanța de apel: 11.01.2018 - 25.01.2018;

3. Instanța de recurs: 05.04.2018 - 16.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 12 decembrie 2017, Deșan Andrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal la 6 ani și 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Deșan Andrian, la 09 septembrie 2017, aproximativ în jurul orelor 21.30-22.30, aflându-se în domiciliul lui Velișco Gheorghe din s.xx, r-nul xx, fiind în stare de ebrietate, în baza relațiilor ostile existente între ei, acționând intenționat, în scop de omor a lui Velișco Gheorghe, folosind un cuțit de bucătărie, amenințându-l cu moartea, i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu cuțitul în diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală - cap și torace, cauzându-i conform raportului de constatare nr.213/D din 18.09.2017, vătămări corporale grave sub formă de plagă înțepată-tăiată, penetrantă în cavitatea pleurală stânga, pneumotoroace pe stânga, efizem subcutanat pe stânga, plăgi înțepate-tăiate pe față, spate și membrele superioare, dar din cauze independente de voința lui nu și-a dus intenția până la capăt, deoarece victima a chemat în ajutor.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, considerând că cea aplicată de instanță este severă, totodată invocând că nu a fost condamnat pe dreptate, din care motiv solicită audierea tuturor martorilor și că instanța neîntemeiat nu a luat în considerație cererea de împăcare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului a fost confirmată prin probele administrate și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal, și aceasta se confirmă prin declarațiile lui A.Deșan, audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, a părții vătămate Gh.Velișco, a martorilor A.Chirtoacă, E.Chirtoacă, A.Gociu, N.Velișco, V.Velișco, V.Velișco, V.Clima,

G.Sinelnicov, S.Batiușca, precum și probele scrise - procesele-verbale de cercetare la fața locului - a gospodăriei lui Gh.Velișco din 10.09.2017, de ridicare și examinare a cuțitelor, hainelor, telefonului mobil ridicate din gospodăria lui Gh.Velișco din 21.09.2017 și 02.10.2017, de confirmare între partea vătămată Gh.Velișco și A.Deșan din 10.09.2017, de verificare a declarațiilor lui A.Deșan la fața locului din 28.09.2017, rapoartele de constatare nr.213/D din 18.09.2017, de expertiză nr.126/D din 27.09.2017, de expertiză judiciară nr.348 din 19.10.2017, nr.191/a-2017 din 31.10.2017.

În contextul statuării asupra aprecierii probelor prin prisma tuturor criteriilor stipulate la art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, prin care se demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel că fapta reținută prin sentință, corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal.

Referindu-se la chestiunea individualizării pedepsei în privința lui A.Deșan, instanța de apel s-a raliat la concluziile enunțate în sentință și a considerat că prima instanță just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, acordând deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de prezența circumstanțelor atât atenuante - căința sinceră, cât și agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, de influența pedepsei stabilite asupra corectării și reeducării vinovatului, condițiile de viață ale acestuia, care luate în ansamblu, denotă că doar prin izolarea inculpatului de societate va putea fi atins scopul pedepsei penale. Astfel că, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 9 luni este una legală, echitabilă și corect individualizată, suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Totodată, instanța de apel a respins afirmația inculpatului, precum că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea severă, deoarece prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă în limita prevăzută de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat, respectându-se și prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, având în vedere modalitatea comiterii infracțiunii, circumstanțele în care aceasta a fost comisă și urmările prejudiciabile. La fel, instanța de apel a conchis că infracțiunea comisă de inculpat atentează la relațiile sociale cu privire la viața persoanei, astfel că aplicarea unei alte pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta, fiindcă corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune și conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății, urmând a fi convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Respins de instanța de apel a fost și solicitarea inculpatului de a fi audiați în instanța de apel martorii pe caz, deoarece cauza a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, și respectiv, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării cauzei în procedură simplificată părțile pot exercita cale de atac – apelul, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de fi judecat potrivit procedurii simplificate, căruia i-au fost explicate consecințele soluționării cauzei în procedura dată.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul N.Pruteanu în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie numită o pedeapsă mai blândă, luându-se în considerație căința sinceră a inculpatului față de cele comise, că pentru prima

dată este atras la răspundere penală și nu se află la evidența medicului narcolog, precum și de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o prea aspră.

Motivele recurentului, precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei.

La acest capitol Colegiul relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Concomitent, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui A.Deșan, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață ale acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, corect ajungând la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin izolarea lui de societate.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanțele de fond au ținut cont de prevederile art.81 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximumul prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat (7 ani și 6 luni) și din minimumul acesteia (6 ani și 8 luni). Deci, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Prin urmare, Colegiul conchide că pedeapsa stabilită lui A.Deșan a fost individualizată conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul N.Pruteanu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Deșan Andrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui Deșan Andrian, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu